

A photograph of a forest with trees whose trunks are covered in green moss. The leaves are in various stages of autumn, showing shades of yellow, orange, and brown. The scene is captured from a low angle, looking up through the branches.

Στα τέλη του νοέμβρη

ΚΑΡΠΕΝΗΣΙ

**Φτάνουμε βραδινή ώρα
στο Καρπενήσι, στα
τέλη του Νοέμβρη. Με
ψύχρα και ψιλόβροχο.
Είναι το τέλσιο σκηνικό
για πόλη ορεινή μια
τέτοια εποχή.**

ΚΕΙΜΕΝΟ : ΘΕΟΦΙΛΟΣ Δ. ΜΠΑΖΓΙΟΥΡΑΚΗΣ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ : ΠΕΤΡΟΣ ΚΟΥΡΟΥΠΗΣ

Στην κεντρική πλατεία **Μάρκου Μπότσαρη** το πλακόστρωτο δάπεδο είναι υγρό, λαμπυρίζει από τα φώτα. Πάνω του είναι σκόρπια κιτρινωμένα πλατανόφυλλα. Κάθε λίγο ξεφεύγει κάποιο απ' τα κλαδιά των δυο πλατάνων κι ακουμπάει αθόρυβα στις πλάκες. Η ώρα μοιάζει ιδανική για έναν καφέ. Και μάλιστα στα υπαίθρια τραπεζάκια του Καφέ "**Πλατεία**", που προστατεύονται από σκέπαστρο.

Τυλιγόμαστε με τα μπουφάν κι απολαμβάνουμε τις πρώτες ζεστές γουλιές. Χωρίς θορύβους και καπνούς απ' τη συνωσιτισμένη αίθουσα, χωρίς εικόνες τηλεόρασης. Με εξωτερική θερμοκρασία 7 βαθμών είμαστε οι μόνοι υπαίθριοι θαμώνες.

Περνάει κόσμος συνεχώς, κάποια βήματα μπροστά μας. Οι νέοι ντυμένοι απλά μ' ένα μπουφάν, που, στην καλύτερη περίπτωση έχει και κουκούλα. Δεν δείχνουν να υπολογί-

ζουν τη βροχή, νέοι είναι. Οι πιο ηλικιωμένοι κρατάνε απαραίτητα ομπρέλα. Δεν επιτρέπονται αποκομιές στην ηλικία τους. Στην υγρή πλατεία περνάει αβίαστα η ώρα. Η κίνηση πεζών και τροχοφόρων δεν σταματάει ούτε στιγμή. Η πλατεία Μάρκου Μπότσαρη είναι για το Καρπενήσι σημείο αναφοράς. Όλοι θέλουν να ριξουν μια ματιά, να βρουν και να μιλήσουν μ' ένα φίλο, όπως και νάναι ο καιρός. Στο κάτω μέρος της πλατείας υπάρχει μια πηγή. Από τα πέντε στόμιά της ρέει άφθονο νερό. Πριν 35 τόσα χρόνια έγραφε ο **Πάνος Βασιλείου** στον πρώτο τότε **"Τουριστικό Οδηγό Ευρυτανίας"**:

"Το Καρπενήσι, σε υψόμετρο 1000 μέτρων, βρίσκεται κρυμμένο στη ΝΔ υπήνεμη αγκαλιά του Βελουχιού. Μόλις μπαίνουμε, αντικρίζουμε

την πάντοτε δροσόλουστη, με τα παλιά και πλούσια πλατάνια, πλατεία του Μάρκου Μπότσαρη και τη βρύση με το παγωμένο νερό της να τραγουδάει αδιάκοπα κάτω από την πυκνή σκιά του γεροπλάτανου. Τα γκαρσόνια των γύρω της πλατείας καφενείων, όταν σας φέρνουν τον καφέ, γεμίζουν το ποτήρι από τη βρύση αυτή, δηλαδή με κατάκρυο νερό, που έρχεται κατ' ευθείαν από τα ψυγεία των εγκάτων του Βελουχιού".

Εμάς, βέβαια, στο καφέ μάς φέραν το νερό από το δίκτυο της ύδρευσης και για να το κρυώσουν έβαλαν παγάκια. Στο αντικρινό καφενείο οι παρέες των αντρών έχουν πιάσει επίκαιρες θέσεις μπροστά στη τζαμαρία, περνάει από τα μάτια τους όλη η κίνηση της πόλης. Τυλιγμένοι όπως είναι με το κιτρινωπό

Τυλιγμένοι όπως είναι με το κιτρινωπό φως του μαγαζιού, μοιάζουν από μακριά σαν ασαφείς φιγούρες σε πίνακα ζωγράφου

Από τον λόφο του Αγ. Δημητρίου η απόσταση φιλτράρει τις οικοδομικές παρεκκλίσεις, το Καρπενήσι εμφανίζεται γραφικό και πανέμορφο.

φος του μαγαζιού, μοιάζουν από μακριά σαν ασαφείς φιγούρες σε πίνακα ζωγράφου. Την ίδια "ζωγραφική ακινησία" εκλέμπουν και οι δυο νυχτερινές φυσιογνωμίες, που είναι αφοσιωμένες στην τηλεφωνική τους συνομιλία μέσα στον δίδυμο τηλεφωνικό θάλαμο με τις χαριτωμένες κεραμοσκεπές, στο πάνω μέρος της πλατείας. Η αντίθεση προέρχεται από το μικρό snack-bar. Οι νεαροί που συνωστιάζονται στον περιορισμένο χώρο βρίσκονται σε μια

διαρκή κινητικότητα. Μιλούν, γελούν, κάνουν χειρονομίες, τρώνε σάντουιτς και πίνουν κόκα-κόλα.

Έχει μεγάλο ενδιαφέρον η παρατήρηση των στιγμιότυπων και του τρόπου ζωής μιας μικρής επαρχιακής πόλης. Βαδίζουμε στο δρόμο και ακούμε γύρω μας κουβέντες φιλικές, χαιρετισμούς και ονόματα, βλέπουμε στη στιγμή να σχηματίζονται παρέες από τρεις και τέσσερις γνωστούς, που αυθόρμητα αποφασίζουν σε

ποιο μπαρ ή ταβερνάκι να τα πιούν. Στην απρόσοπτη, μεγάλη πόλη, οι δρόμοι είναι γεμάτοι με ανώνυμες φιγούρες, ένα πλήθος που κινείται πέρα-δώθε σαν μάζα αδιάφορη και αμίλητη. Στο ταβερνάκι του ανηφορικού δρόμου λίγο αργότερα καθόμαστε απέναντι στο αναμμένο τζάκι. Οι θαμώνες είναι όλοι γνωστοί, τους παρακολουθούμε καθώς ανταλλάσσουν από τραπέζι σε τραπέζι αστεία και πειράγματα, κερνούν κρασιά και τσίπουρα, μιλούν βροντόφωνα και σχεδόν σκεπάζουν τους ήχους των παλιών ρεμπέτικων και σύγχρονων λαϊκών.

Μετά, χορτασμένοι από κρασί και μεζεδάκια, θα πάρουν με αβέβαια βήματα το δρόμο για το σπίτι, γελαστοί και ευτυχισμένοι.

Το Καρπενήσι, ωστόσο, δεν είναι πόλη εύκολη, ούτε για τους ντόπιους, πολύ δε περισσότερο για τους ξένους επισκέπτες. Οι περισσότεροι κύριοι δρόμοι είναι επικλινείς, δίνουν στην πόλη μια υψομετρική διαφορά που πλησιάζει τα 150 μέτρα. Τα πεζοδρόμια είναι στενά, σε μερικά βαδίζει ο ένας πίσω από τον άλλον. Οι δρόμοι είναι ιδιαίτερα στενοί, με τα παρκαρισμένα αυτοκίνητα γίνονται στενότεροι, τα τροχοφόρα είναι πολύ περισσότερα απ' όσα μπορεί ν' αντέξει η έκταση και η πυκνή δόμηση της πόλης. Και βέβαια δεν είναι μόνον τα αυτοκίνητα των ντόπιων. Είναι κι αυτά των γύρω οικισμών, μιας και το Καρπενήσι είναι πρωτεύουσα νομού κι είναι ακόμη οι πολυάριθμοι επισκέπτες, που βρίσκουν εδώ έναν ιδανικό προορισμό κυρίως στη διάρκεια του χειμώνα. Αναρωτιέμαι πώς διακινούνται όλοι αυτοί Σαββατοκύριακα και αργίες και ιδιαίτερα με χιόνι ή με πάγο. Εμείς, ωστόσο, μετά από μια εξαιρετική εύνοια της τύχης, βρίσκουμε χώρο στάθμευσης ακριβώς μπροστά στο κατάλυμά μας, στο ιστορικό ξενοδοχείο ΕΛΒΕΤΙΑ. Το ονομάζω ιστορικό, γιατί τα τελευταία 40 χρόνια είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με την τουριστική ζωή της πόλης. Πρωτοάνοιξε το **1966** από τον **Γιώργο Μαντζούφα** και τη γυναίκα του **Πολυξένη**. Είχε αρχικά 22 δωμάτια. Στον Τουριστικό Οδηγό του 1971 αναφέρεται με 42 δωμάτια. "*Εκ των ανωτέρω 1 μονόκλινον και 20 δίκλινα είναι με ιδιαίτερο λουτρό και 18 δίκλινα και 3 μονόκλινα άνευ λουτρού*".

Στα χρόνια που ακολούθησαν το ξενοδοχείο επεκτάθηκε και ανακαινίστηκε. Σήμερα διαθέτει 72 δωμάτια και 3 σουίτες με κεντρική θέρμανση, τηλεόραση, ψηφιακή επικοινωνία και 24ωρο room service.

Η κυρία Πηνελόπη Μαντζούφα μας υποδέχεται στις ευρύχωρες αίθουσες των σαλονιών με τα αναμμένα τζάκια και την αρμονική συνύπαρξη της πέτρας και του ξύλου. Γυναίκα ευγενέστατη, αρχοντική, μας κάνει σ' αυτό το μεγάλο ξενοδοχείο να αισθανόμαστε σαν στο σπίτι μας.

- Οποιαδήποτε ώρα της ημέρας ή της νύχτας μη διστάσετε να ζητήσετε, ό,τι χρειαστείτε.

Το μόνο που χρειαζόμαστε είν' ένας ύπνος, βαθύς και αδιάταρακτος.

Καθαρισμός και περιποίηση του δάσους στον λόφο του Αγ. Δημητρίου.

ΣΤΟΝ ΛΟΦΟ ΤΟΥ ΑΪ-ΔΗΜΗΤΡΗ ΚΑΙ ΣΤΟ ΒΕΛΟΥΧΙ

Στο φως του πρωινού το Καρπενήσι χάνει μεγάλο μέρος απ' τον νυχτερινό του ρομαντισμό. Αποκαλύπτει, τη μια μετά την άλλη, τις αρχιτεκτονικές του αδυναμίες, που φέρνουν στο νου μια σύγχρονη Ελληνική πόλη του κάμπου και όχι οικιστικό σύνολο παραδοσιακό και ορεινό. Μόνον σε κάποιες γειτονίες, έξω από το κέντρο, μπορούμε να δούμε ακόμη χαμηλές οικοδομές ή μονοκατοικίες με αυλές, που οι αρχιτεκτονικές γραμμές τους, αν και σύγχρονες, είναι αποδεκτές. Τα παλιά πετρόχιστα είναι ελάχιστα, σχεδόν εξαφανισμένα μέσα στις πολυώροφες οικοδομές από μπετόν. Δεν είχε όμως πάντα αυτή την όψη το Καρπενήσι. Τα σπίτια του ήταν χτισμένα με ωραία αρχιτεκτονικά στοιχεία και με πέτρα. Ανάμεσά τους ξεχώριζαν και αρκετά μεγάλα αρχοντικά. Ο Αύγουστος του 1944 υπήρξε καταλυτικός για την μετέπειτα οικιστική πορεία της πόλης. Συγκεκριμένα από τις 6 έως τις 14 Αυγούστου, οι ηττημένοι Γερμανοί ανατί-

ναξαν και κατέστρεψαν σχεδόν 700 σπίτια, κατά τη διάρκεια της αναγκαστικής αποχώρησής τους από την Ελλάδα. Ο οικοδομικός ιστός του Καρπενησιού ισοπεδώθηκε. Τα χρόνια της φτώχειας που ακολούθησαν, δεν επέτρεψαν στους κατοίκους να επανασυστήσουν το παραδοσιακό πρόσωπο της πόλης. Αυτήν, ωστόσο, τη γραφικότητα που λείπει, φροντίζει να την αναπληρώσει η απόσταση. Από μακριά οι λεπτομέρειες ξεθωριάζουν, προβάλλει κυρίαρχη στη ματιά του παρατηρητή η κορυφαία τοπογραφία της πόλης στην αγκαλιά του Βελουχιού, με το πλέγμα των κόκκινων στεγών κι αυτό το πυκνό σκαρφάλωμα από τα χαμηλά μέρη της κοιλάδας του **Καρπενησιώτη** ως τα δασωμένα ψηλώματα.

Αυτήν την απρόσιτα ειδυλλιακή όψη της πόλης αγναντεύουμε από την κορυφή του αντικρινού λόφου του **Αϊ-Δημήτρη** με το ομώνυμο εκκλησάκι. Στο φως του φθινοπωρινού ήλιου το Καρπενήσι δείχνει όμορφο, σχεδόν του συγχωρούμε τις αισθητικές του αδυναμίες. Ο λόφος είναι χαμηλός και ομαλός, μια έξαρση εδάφους σε σχήμα κωνικό, δασωμένη με πουρ-

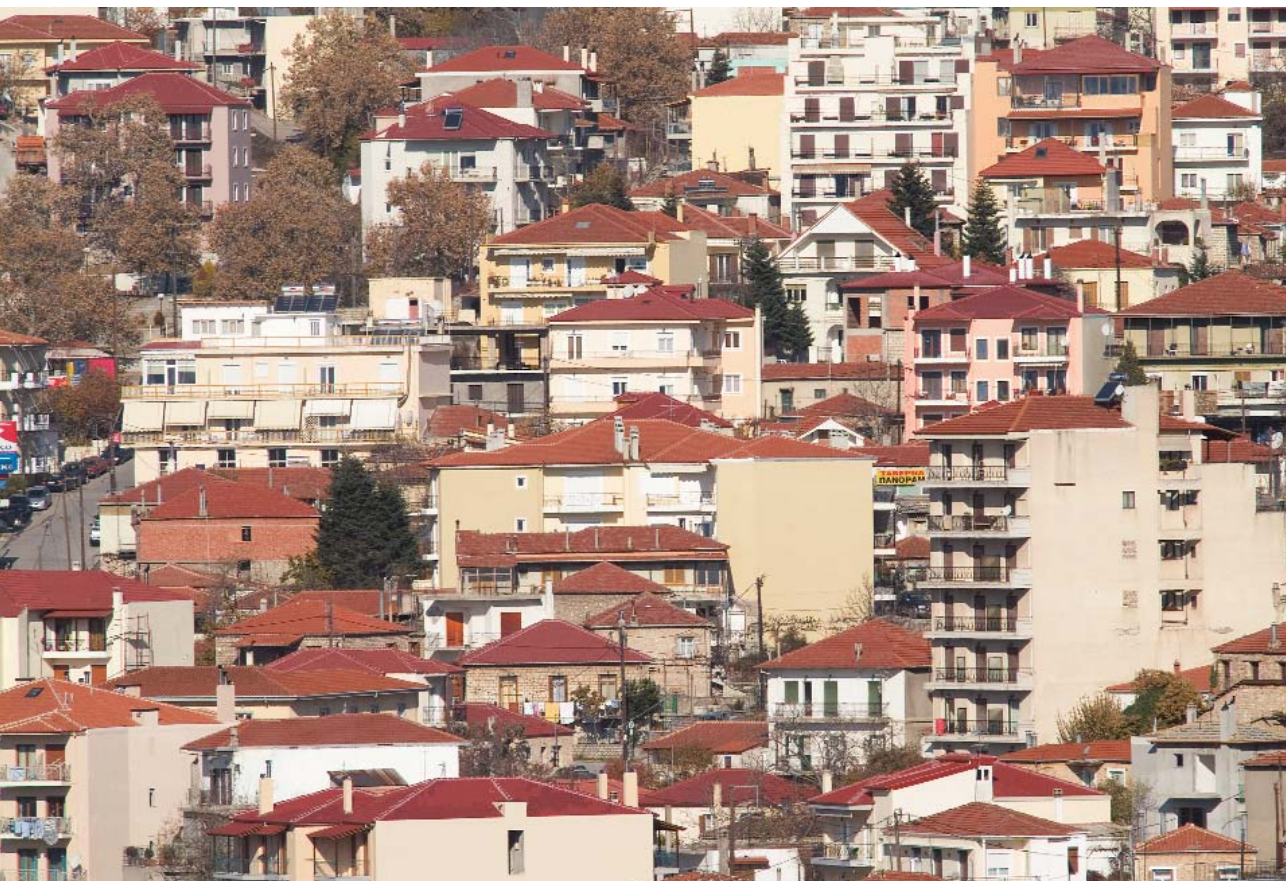
νάρια, πεύκα και σφενδάμια. Ένας καλός χωματόδρομος οδηγεί μετά από 700 μέτρα στην κορυφή του. Στη διαδρομή συναντάμε ένα συνεργείο του Δασαρχείου Καρπενησίου, που με τα εργαλεία του απομακρύνει πυκνά και ξερά κλαδιά για ν' αναπνέει το δάσος. Είναι πρόσχαροι άνθρωποι οι δυο **Μαρίες** και ο **Βασίλης**, βάζουν μεράκι στη δουλειά τους και καλλωπίζουν το δάσος σαν να επρόκειτο για τον κήπο του σπιτιού τους. Στην επίπεδη κορυφή του λόφου βρίσκεται το εκκλησάκι του Αγ. Δημητρίου και ξύλινο κιόσκι με πανοραμική θέα σ' όλο τον ορίζοντα. Απέναντι δεσπόζει το Βελούχι και, μακρύτερα προς το νότο, τυλιγμένες στην καταχνιά, οι κορυφές της **Καλιακούδας** και **Χελιδόνας**.

Εκτός όμως από το ωραίο του φυσικό περιβάλλον ο λόφος του Αγ. Δημητρίου έχει και αρχαιολογική σημασία. Στην κορυφή του βρέθηκαν τα υπολείμματα μικρής οχυρής ακρόπολης, απροσδιόριστης χρονολογίας, ενώ κατά τις εκτιμήσεις των ερευνητών ο οικισμός απλω-

νόταν από τις ΒΔ μέχρι τις ΒΑ πλαγιές του λόφου. Η αρχαιολογική έρευνα αποκάλυψε ποικίλα αντικείμενα, που κατέδειξαν ότι η περιοχή του Καρπενησίου, κατά τον **Γ. Εμμανουηλίδη**, "*κατοικείτο και κατά τους προϊστορικούς και κατά τους αρχαίους χρόνους παράλληλα προς τις λοιπές περιοχές της Στερεάς*". Τα αρχαιολογικά ευρήματα στον χώρο που εκτεινόταν ο οικισμός ήταν εντυπωσιακά: 104 όστρακα ιστορικών χρόνων κοινά, 157 μελαμβαφή, 142 πρωτόγονα όστρακα και 363 μικρά αγγεία. Ανάμεσά τους λίθινα εργαλεία από πυρίτη, λίθινα όπλα, δυο αιχμές βελών και ένα πελεκόμορφο κατεργασμένο τεμάχιο πρσινοπού πυρίτη.

Τα πυκνά πουργάρια που καλύπτουν το λόφο δεν μας επιτρέπουν να εντοπίσουμε τα υπολείμματα της αρχαίας οχύρωσης. Η φύση του Καρπενησίου, ωστόσο, χρωματισμένη με τις ασύγκριτες πινελιές του φθινοπώρου, μας προσκαλεί να την γνωρίσουμε. Σε μια περιήγηση χαλαρή, αβίαστη, με σύντροφο ένα γνήσιο

Μετά το ισοπεδωτικό χτύπημα από τους Γερμανούς το 1944, δεν κατάφερε να ξαναβρεί την παλιά γραφική του όψη το Καρπενήσι.

Το σύννεφο περνάει, η κορυφή Σείτανι
αποκαλύπτεται πάνω απ' τη χαράδρα.

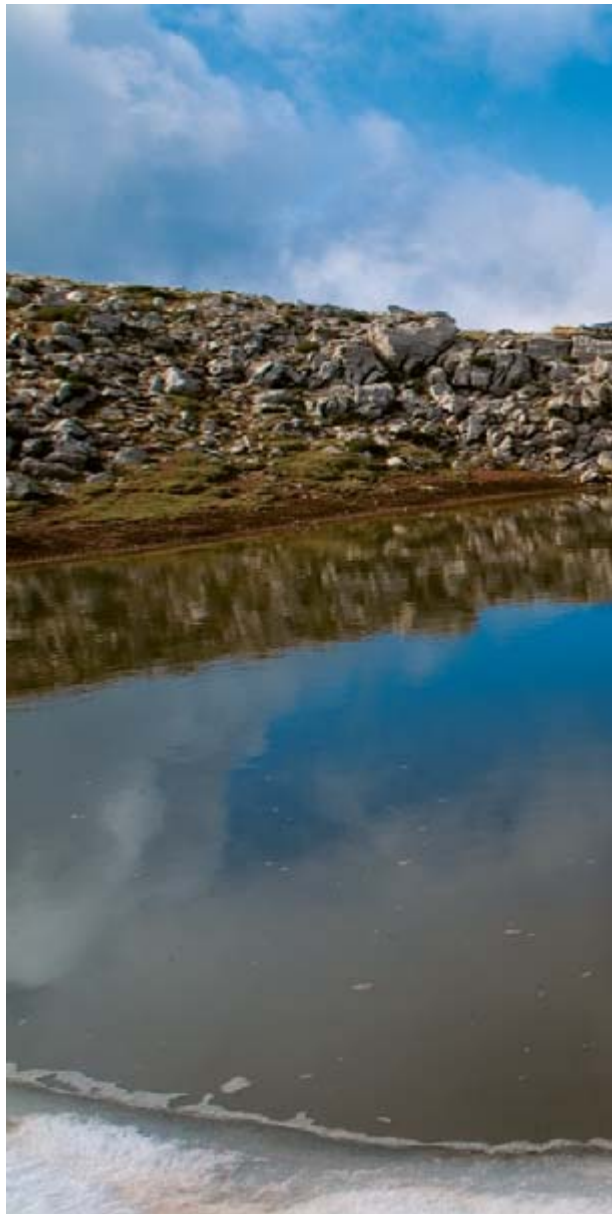

φθινοπωρινό καιρό, που ισορροπεί συναρπαστικά ανάμεσα σε διαστήματα λαμπρής ηλιοφάνειας και απειλής βροχής.

Πάνω από το παραδοσιακό ξενοδοχειακό συγκρότημα LA MONTANA κατευθυνόμαστε με ωραίο ασφαλτόδρομο προς το Χιονοδρομικό του Βελουχιού. Σε κάθε στροφή το Καρπενήσι ξεμακρύνει, γίνεται μια κυματοειδής κάτοψη από κόκκινες κεραμοσκεπές. Στη θέση του αστικού περιβάλλοντος αποκαλύπτονται τώρα στα μάτια μας οι εικόνες του βουνού, με ταπεινά κέδρα και πανύψηλα έλατα, πολύχρωμες βαλανιδιές και σφενδάμια, καφετιές φτέρες στο έδαφος. Σε υψόμετρο 1500 περίπου μέτρων οι βαθυπράσινες συγκεντρώσεις της Κεφαλληνιακής Ελάτης αραιώνουν, αρχίζει η χαμηλή υπαλπικη βλάστηση, τα σύννεφα πυκνώνουν, στα ανήλιαγα σημεία του δρόμου εμφανίζονται οι πρώτες λευκές κηλίδες από την πρόσφατη χιονόπτωση. Στην τοποθεσία "**Ροβόλαξα**", σταματάμε. Ένα μονοπάτι ανηφορίζει στην ομαλή πλαγιά και σ' ένα 5λεπτο μας οδηγεί στο χείλος της ... αβύσσου. Μιας αβύσσου με τη μορφή χαράδρας, προικισμένης από τη φύση με ανεπανάληπτη ομορφιά. Το πολυποίκιλο ανάγλυφό της ξεκινάει ακριβώς κάτω από την κορυφή "**Σειτάνι**", που με τα 2.319 της μέτρα είναι η ψηλότερη κορυφή του Βελουχιού.

Η εικόνα που αρχικά κυριαρχεί είναι η κατακόρυφη σχεδόν χοάνη με τα πελώρια συγκροτήματα βράχων, σε χρωματικούς τόνους κοκκινωπούς και κεραμιδί. Στα διαστήματα μεταξύ των βράχων παρεμβάλλονται πιο ανοιχτόχρωμες λωρίδες με πετρώματα ασταθή, προϊόν μακροχρόνιας αποσάθρωσης από τη διάβρωση της φύσης, οι περίφημες και πολύ επικίνδυνες "σάρες". Αυτή την αφιλόξενη όψη της χαράδρας έρχονται να μετριάσουν, πολλές δεκάδες μέτρα χαμηλότερα, τα πρώτα έλατα. Σαν ριψοκίνδυνοι αναρριχητές έχουν κάποτε γαντζωθεί και εξακολουθούν να παραμένουν προσηλωμένα στους βράχους, κόντρα σ' όλες τις αντίξοες συνθήκες του καιρού. Χαμηλότερα ακόμη τα έλατα γίνονται δάσος, που συνεχίζει ως τις παρυφές της μακρούστενης κοιλάδας με την οδική αρτηρία από το Καρπενήσι προς Λαμία.

Επικρατεί απόλυτη γαλήνη. Το μόνο που ακούγεται στις εκτεθειμένες ράχες πάνω απ' τα κεφάλια μας είναι τα σφρυγίματα από τις πνοές

του ανέμου, που κατηφορίζει ψυχρός από τα ύψη του βουνού. Ένας άλλος ήχος, γλυκύτατος αυτός, φτάνει από τα κουδουνάκια μικρών ζώων, που βόσκουν στα αθέατα βάθη της χαράδρας. Γοργοκίνητα σύννεφα παρεμβάλλονται κάθε στιγμή ανάμεσα σε μας και στην κορυφή. Οι εικόνες είναι ασύλληπτες, αλλάζουν συνεχώς, μας κρατούν για ώρα πολλή αιχμαλωτισμένους απέναντί τους. Είναι εξαιρετική εύνοια της φύσης να αγναντεύουμε το

Στο υψόμετρο των 1800 μέτρων το νερό της λιμνούλας θα μεταβληθεί, με τα πρώτα κρύα του χειμώνα σε μια μάζα από πάγο.

εκπληκτικό τοπίο μ' αυτόν τον υπέροχο καιρό στα τέλη του Νοέμβρη. Εξίσου ενδιαφέρουσα όμως είναι και η ολοκλήρωση της διαδρομής ως τα υψίπεδα του Χιονοδρομικού του Βελουχιού. Το κρύο, λίγο κάτω από τα 2000 μέτρα, είναι αισθητό. Στον απόλυτα εκτεθειμένο αυχένα ο βοριάς είναι ψυχρότατος. Στο βιαστικό πέρα-

σμά τους προς την κορυφή κάποια μολυβένια σύννεφα γεμάτα βροχή, περνούν ανάμεσά μας, μας γεμίζουν με υγρασία. Στους σκιερούς χωμάτινους δρόμους επικρατεί πάγος και παχύ στρώμα χιονιού, ενώ στους φωτισμένους από τον ήλιο μεγάλα κομμάτια είναι λασπωμένα. Δεν υπάρχει ολόγυρα ψυχή. Φαίνεται, πως μ'

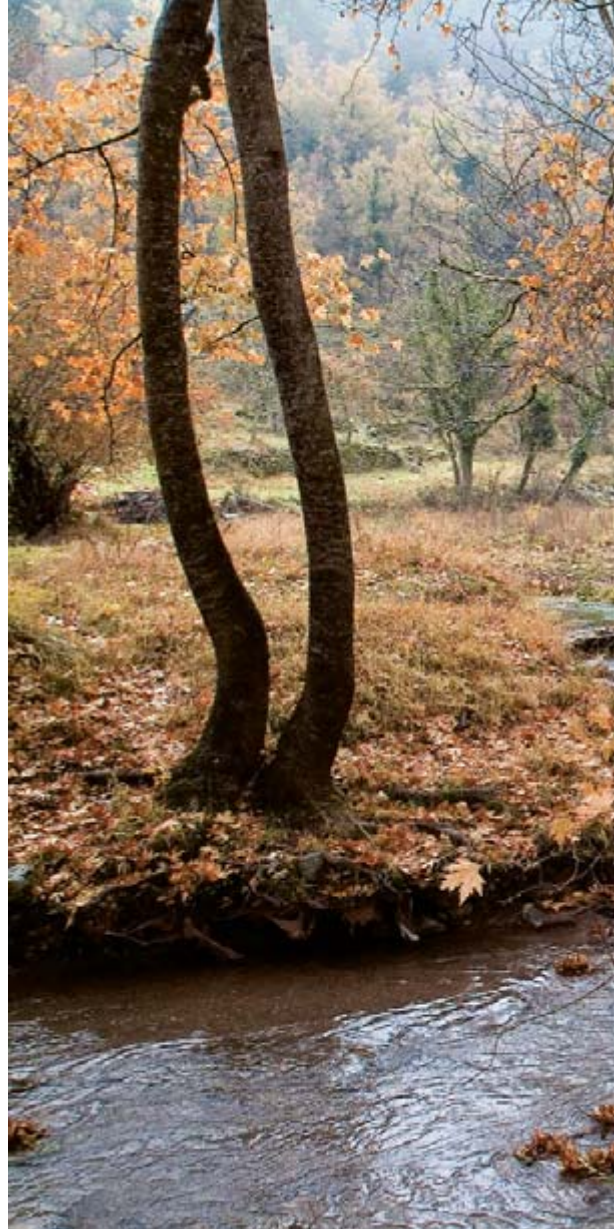

αυτή την όψη, δεν προσελκύει κανέναν το βουνό. Σ' έναν-δυο μήνες όμως το σκηνικό θα έχει αλλάξει εντελώς, εκατοντάδες άτομα θα συνοθούνται για ν' απολαύσουν το χιόνι στις κατάλευκες πλαγιές.

Μερικές εκατοντάδες μέτρα πίσω από το αριστερό κτίριο στον αυχένα αντικρύζουμε αναπάντεχα μια λιμνούλα. Είναι μια ομβροδεξαμενή με σχήμα κυκλικό και διάμετρο που δεν ξεπερνάει τα 30 μέτρα. Ο λεπτός πάγος στις άκρες έχει λιώσει από τον ήλιο, ολόγυρα ωστόσο το χιόνι παραμένει. Λίγη ώρα πριν το δειλινό εγκαταλείπουμε το γυμνό τοπίο του Βελουχιού. Ο ήλιος έχει χαθεί οριστικά πίσω από μαύρα σύννεφα, αρχίζει ένα λεπτό χιονόνερο, που σίγουρα στην κορυφή είναι χιόνι. Χαμηλότερα στο Καρπενήσι έχει τη μορφή μονότονης βροχής. Η κυρία Πολυξένη μας υποδέχεται στην θαλπωρή του τζακιού μ' έναν καφέ και μια εξαιρετική χορτόπιτα φτιαγμένη από τα χέρια της, που μόλις έχει βγει από το φούρνο. Είναι το βραδινό μας, ελαφρύ και υγιεινό. Στην υγρή πρωτεύουσα της Ευρυτανίας η κίνηση αραιώνει, μεταφέρεται από τους δρόμους στα καφέ και τις ταβέρνες και, ακόμη αργότερα, στα θορυβώδικα μπαράκια που σφύζουν από τη νεολαία της πόλης.

ΣΤΟ ΒΟΥΝΟ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΚΟΙΛΑΔΑ

Βάζουμε το ξυπνητήρι να χτυπήσει στις 7, βείμαστε όμως όρθιοι απ' τις 6. Έρημο και σκοτεινό το Καρπενήσι, κοιμάται ακόμη. Πολύ πριν κι ο πρώτος πελάτης του ξενοδοχείου εμφανιστεί για πρωινό, γεμίζουμε τα θερμοσ μας με καφέ και ξεκινάμε μέσα στην νύχτα τις ανηφοριές για το Βελούχι. Έχουμε την κρυφή ελπίδα, ότι θ' αντικρύσουμε τον ήλιο ν' ανατέλλει στα ψηλώματα. Λίγη ώρα μετά το αγνάτι μας στη Ροβόλακα είναι στη θέση του, δεν είναι όμως το ίδιο. Πού είναι η κορυφή Σείτάνι, που έπαιζε χαριτωμένα με τα σύννεφα; Πού είναι τα κομμάτια του γαλάζιου ουρανού και οι κόκκινοι βράχοι που λαμποκοπούσαν στον ήλιο; Σήμερα τα πάντα είναι κρυμμένα σε αδιαπέραστη καταχνιά, την νιώθουμε σαν στέρεη μάζα ολόγυρά μας, να μας τρυπάει ως το κόκκαλο. Το χάραμα είναι παγερό, το σφύριγμα του ανέμου δυνατώτερο, τα γλυκόχηχα κουδουνάκια από τα ζώα είναι σιωπηλά. Κουρνιάζουμε πίσω από έναν βράχο με σκού-

φους και με γάντια, πίνουμε αχνιστό καφέ αναζητώντας ζεστασιά. Περιμένουμε τον ήλιο να βγει να μας γλυκάνει, να φωτίσει την βράχνη πυραμίδα της κορυφής. Μάταια. Τα σύννεφα γίνονται ολοένα πιο πυκνά, απομένει μια γκριζα καταχνιά που μας στέλνει τις πρώτες σταγόνες της βροχής.

- Δεν λυπάμαι, μου λέει ο Πέτρος στο αυτοκίνητο. Ίσως έχασα μια φωτογραφία που είχα φανταστεί, αλλά μου αρκούν οι εικόνες του βουνού, το κρύο και ο χειμώνας που είχα γύρω μου. Επιχειρούμε μια τελευταία προσπάθεια, μια ανάβαση ως τα υψίπεδα, μήπως και βγούμε

Ένα γοητευτικό ξύλινο γεφυράκι συνδέει τις όχθες του ποταμού Καρπενησιώτη.

πάνω από τα σύννεφα. Πλήρης απογοήτευση. Βυθίζομαστε σε ομίχλη αδιαπέραστη με αραιές νιφάδες χιονιού. Οι ξεθωριασμένες λευκές γραμμές στο δρόμο μόλις διακρίνονται, θα έπρεπε να είναι έντονες και κίτρινες. Το Βελούχι σήμερα μας διώχνει, δεν επιμένουμε περισσότερο.

Στην κοιλάδα του Καρπενησιώτη ξαναγυρίζουμε στο φθινόπωρο. Παρά την απουσία ηλιακού φωτός τα μουσκεμένα φύλλα λάμπουν και αναδεικνύουν με μοναδικό τρόπο τα χρώ-

ματά τους στη βρεγμένη γη και στα κλαδιά των δέντρων. Παντού, όπου κι αν γυρίσουμε τα μάτια μας, αντικρίζουμε αυθεντικές εικόνες φθινοπώρου. Στον βουερό Καρπενησιώτη με τα αιωνόβια πλατάνια. Στα βοσκοτόπια με το υγρό γρασιδί. Στο σκούρο χρώμα της οργωμένης γης. Στις φιλτραρισμένες και απαλές πορτοκαλί αποχρώσεις βάλανιδιών και σφενδαμιών. Κάτω από τα αδιάβροχά μας είμαστε βέβαιοι, πως η σιγανή βροχή είναι αναπόσπαστο τμήμα του όλου σκηνηκού, πώς ένας ήλιος

Η ευρύτετη κοίτη του ποταμού **Καρπενησιώτη**. Στο βάθος

οι κορυφές της Χελιδόνας.

Στο πλατανόδασος των Γοργιανάδων.

Από κάθε σημείο αναδίδεται η υγρασία του φθινοπώρου.

λαμπρός στον ουρανό θα αλλοίωνε σε μεγάλο βαθμό αυτή τη γνήσια φθινοπωρινή αίσθηση που είναι κυρίαρχη παντού.

Έρχεται και μας βρίσκει ο **Βασίλης Μήτσιος**, οδηγός βουνού, εκπαιδευτής ορειβασίας και αναρρικής, λάτρης της φύσης και των δραστηριοτήτων της υπαίθρου. Μαζί με την σύζυγό του **Αναστασία** επέστρεψε το 2001 στην πατρογονική γη και δημιούργησε την "MOUNTAIN ACTION", που ειδικεύεται σε προγράμματα ορεινών δραστηριοτήτων στις περιοχές του Καρπενησιού και του Παρνασσού.

- *Σας προτείνω μια περιήγηση στο πλατανόδασος των Γοργιανάδων, λέει ο Βασίλης. Το μόνο πρόβλημα είναι ο βροχερός καιρός, που θα σας δυσκολέψει την φωτογράφιση.*

Έξω από το Καρπενήσι παίρνουμε το δρόμο για την διάσημη **Μονή Προουσού** και αμέσως μετά βρίσκουμε την πινακίδα για Γοργιανάδες. Πριν από την πλατεία του χωριού συναντάμε ανηφορικό τσιμεντόδρομο, που συνεχίζει ως χωματόδρομος τόσο στενός, που δεν επιτρέπει την διασταύρωση δυο αυτοκινήτων. Η λάσπη των οδοστρώματων και η βροχή δεν μας επιτρέπουν να διανύσουμε με τα πόδια την απόσταση των 1300 μέτρων που μας χωρίζει από την αρχή

πλάι στο ρυάκι. Αδιαφορώντας για τη βροχή που πέφτει ασταμάτητα εισχωρούμε στην υγρή αγκαλιά του πλατανοδάσους των Γοργιανάδων, ένα από τα πιο ειδυλλιακά που έχουμε συναντήσει στην Ελλάδα.

Πιο πάνω τα πλατάνια αρατώνουν, παίρνουν τη θέση τους τα έλατα, δεν πατάμε σε φύλλα αλλά σε λάσπη και σε πέτρες. Οι πολύχρωμες εικόνες έχουν πια γίνει βαθυπράσινες. Η βροχή ολοένα δυναμώνει, μας αναγκάζει να επιστρέψουμε. Θα φτάσουμε μια άλλη φορά ως τον καταρράκτη που μας περιγράφει ο Βασίλης. Επιστρέφουμε και πάλι προς Προουσό. Στο ύψος του παραδοσιακού οικισμού των Κορυσχάδων ένας χωματόδρομος μας οδηγεί σε δυο λεπτά στην κοίτη του Καρπενησιώτη. Εδώ τα πλατάνια είναι κοντόχοντρα. Ανάμεσά τους διαγράφεται το τόξο ενός πέτρινου γεφυριού, με στέρεα, βαριά κατασκευή και άνοιγμα τόξου που ξεπερνάει τα 10 μέτρα.

- *Αν ο καιρός ήταν καλός, λέει ο Βασίλης, θα σας πρότεινα ένα υπέροχο μονοπάτι, παράλληλα με το ποτάμι, που σε λιγότερο από μια ώρα θα μας έφερε στην ταμνετένια γέφυρα, έξω απ' το Κλαυσί.*

Σε ελάχιστη απόσταση από τον κεντρικό οδικό

Πλατανόδασος των Γοργιανάδων.

Η πρωινή ομίχλη έχει τυλίξει τα έλατα με γοητεία και μυστήριο.

του πλατανόδασους.

Ο δρόμος τερματίζει σ' ένα μικρό πλάτωμα. Βγαίνουμε απρόθυμα φορώντας αδιάβροχα. Η μίξερη, ωστόσο, διάθεσή μας εξαφανίζεται στη στιγμή. Τα βήματά μας βυθίζονται απαλά σ' ένα πολύχρωμο, παχύ στρώμα από μουσκεμένα πλατανόφυλλα. Ανάμεσά τους κυλάει ένα ρυάκι με κρυστάλλινο νερό. Και πάνω απ' τα κεφάλια μας σχηματίζεται ένας πελώριος θόλος από αναρίθμητα κλαδιά, που κρύβουν σχεδόν τον ουρανό. Κορμοί πλατανιών πανύψηλοι ορθώνονται ο ένας πλάι στον άλλον, πυκνά και άναρχα, όπως τους γέννησε η φύση. Μ' αυτό τον συνωπισμό και με την αγωνία τους να βρουν "μια θέση στον ήλιο" τα πλατάνια, έχουν γίνει αφύσικα λεπτά και υψηλά, τόσο διαφορετικά από τα μοναχικά που συναντάμε με τους ογκωδέστατους κορμούς.

Ένα στενό μονοπάτι ανηφορίζει με ήπια κλίση

άξονα του Προουσού το **Κλαυσί**, ή **Κλαψί** κατά τους ντόπιους, είν' ένα γραφικό χωριό αλλά όχι ιδιαίτερα γνωστό. Η απουσία τουριστικής υποδομής το κρατάει έξω από τους βασικούς προορισμούς της περιοχής. Διατηρεί αρκετά πέτρινα σπίτια, κάποια ταβερνάκια στην πλατεία, που τα βρίσκουμε κλειστά, ενώ ο παλαιοχριστιανικός ναός του **Αγ. Λεωνίδα**, κλειστός κι αυτός, είναι κτίσμα του 5ου αιώνα, με ψηφιδωτό δάπεδο και στιβαρή τοιχοποιία από χρωματιστές ποταμίσιες κροκάλες, κεραμιδιάκια και πορρόλιθο.

Από τον ερημικό δρόμο στο ύψος του χωριού αγναντεύουμε χαμηλά την κοιλάδα του Καρπενησιώτη, έναν πολύχρωμο πίνακα με πολύπλοκους απαλούς χρωματισμούς, που κανένας ζωγράφος δεν θα μπορούσε να αποδώσει με τη μαεστρία της φύσης. Στο τελειώμά της προς το νότο η κοιλάδα χάνεται ανάμεσα στις κορυφές

της Χελιδώνας, βυθισμένες στην καταχνιά. Η περιήγησή μας δεν σταματάει στο Κλαυσί. Έξω απ' το χωριό αλλάζει προσανατολισμό ο δρόμος, κατευθύνεται ανατολικά. Μια άλλη εικόνα, πολύ διαφορετική αλλά εξίσου ωραία αποκαλύπτεται στα μάτια μας. Είναι μια χαράδρα με απότομες πλαγιές, πυκνοδασωμένες με έλατα, κέδρα και πουρνάρια. Η πράσινη όμως αυτή κυριαρχία δεν αποπνέει την παραμικρή μονοτονία. Φρόντισε η φύση να διακοσμήσει τις πλαγιές με εκατοντάδες πινελιές. Είναι τα σφενδάμια κι οι νεαρές βαλανιδιές με χρώματα λαμπρά, κατάσπαρτα παντού. Είναι ακόμα κι η κοίτη του χειμάρρου, αθέατου στα βάθη της χαράδρας κάτω απ' τα πυκνά φυλλώματα αμέτρητων πλατάνων. Στη στενή κοίτη η ροή του νερού είναι ορμητική και θορυβώδης, μέσα από κροκάλες αλλά και αρκετά σκουπίδια, που χωρίς ίχνος ευαισθησίας προς το υπέροχο περιβάλλον, έχουν ρίξει κάποιοι ανεγκέφαλοι. Αμέσως μετά διχάζεται ο δρόμος, δεξιά προς **Μουζίλο** και αριστερά προς **Αγ. Ανδρέα**. Για σήμερα επιλέγουμε τα ψηλώματα του Αγ. Ανδρέα. Μικρό χωριό, χτισμένο σε υψόμετρο 1000 μέτρων στη βουνίσια αγκαλιά. Αρκετά

τοποθεσία "**Κεφαλόβρυσο**". Εδώ βρίσκεται ιχθυοτροφείο πέστροφας. Θα το γνωρίσουμε το επόμενο πρωί.

ΣΤΟ ΙΧΘΥΟΤΡΟΦΕΙΟ ΚΑΙ ΣΤΟ ΜΟΥΖΙΛΟ

Ομίχλη πυκνή καλύπτει το Καρπενήσι, οριζώντας έχει κυριολεκτικά εξαφανιστεί. Περιπλανιόμαστε για αρκετή ώρα στην περιοχή του **Αγ. Νικολάου** με το αδιάφορο - αρχιτεκτονικά - χωριό, το εκτεταμένο καστανόδασος, την **Αγία Παρασκευή** με πηγή νερού, έλατα και μεγάλες καστανιές. Στην περιοχή της **Μυρίκης** ακολουθούμε έναν δασικό δρόμο με πανύψηλα έλατα, τυλιγμένα στην ομίχλη. Ύστερα ανηφορίζουμε προς τον **Προφήτη Ηλία**. - *Αν είμαστε τυχεροί, σε λίγα λεπτά θα βρούμε πάνω από τα σύννεφα, θα καθαρίσει η ομίχλη, παρατηρεί ο Βασίλης.* Επαληθεύεται απόλυτα. Καθώς πλησιάζουμε στο οροπέδιο του Προφητηλίου αραιώνει η ομίχλη και ξαφνικά διαλύεται εντελώς. Από υψόμετρο 1250 μέτρων προβάλλει απέναντί μας το Βελούχι, στο βάθος η Καλιακούδα κι η Χελι-

Κανένα χέρι ζωγράφου δεν μπορεί να συναγωνισθεί τις πινελιές της φύσης.

από τα σπίτια είναι πέτρινα μα όλα κλειστά και ερημικά. Έναν μοναδικό άνθρωπο αντικρίζουμε τη στιγμή που διασχίζει την αυλή του. Δεν προλαβαίνουμε ούτε μια καλησπέρα να του πούμε. Χάνεται στο εσωτερικό σαν φευγάλεα σκιά. Ο καλός δασικός δρόμος ανηφορίζει λασπωμένος, φτάνει σε μερικά λεπτά σε αυχένα μ' ένα τρίστοπατο. Η βροχή έχει σταματήσει από ώρα και η γη ωστόσο εξακολουθεί να είναι υγρή. Βρίσκουμε μερικές τεράστιες ρίζες που εξέχουν απ' το έδαφος, καθόμαστε πάνω τους και γαληνεύουμε αρκετή ώρα στην απόλυτη ηρεμία του βουνού. Από τις δυο διακλαδώσεις επιλέγουμε την αριστερή, την πιο ανηφορική. Για δυο χιλιόμετρα ο δρόμος είναι ανώμαλος, τελείως ακατάλληλος για συμβατικά αυτοκίνητα. Στον κατήφορό του, ωστόσο, γίνεται φιλικός, διασχίζει πυκνό δάσος από έλατα και καταλήγει στις όχθες του Καρπενησιώτη, στην

δόνα, χαμηλά τα σύννεφα που καλύπτουν την κοιλάδα και στροβιλίζονται διαρκώς προς τα ψηλώματα. Είν' ένα θέαμα ασύλληπτο, σε μια τοποθεσία μαγευτική. Δεν αντιπέκεται για πολλή ώρα στις ακτίνες του ήλιου η ομίχλη, εγκαταλείπει και την κοιλάδα, το τελευταίο της οχυρό. Η μέρα στο Κεφαλόβρυσο εξελίσσεται ειδυλλιακή, τα νερά του Καρπενησιώτη όμως, μετά τη βροχή, είναι θολά και βουερά. Η υγρασία είναι διάχυτη παντού, η ψύχρα, παρά τον ήλιο, εξακολουθεί διαπεραστική. Από το μικροσκοπικό σπιτάκι του πεστροφοτροφείου εξέχει μια καμινάδα που καπνίζει. Μια μεγάλη ξυλόσομπα καίει δυνατά στο λιτό εσωτερικό. Δίπλα της μια γλυκύτατη κυρούλα σπάζει με τον καρυοθραύστη της καρύδια και τα τοποθετεί σ' ένα ταψάκι. Την καλημερίζουμε και μας ανταποδίδει πρόσχαρα την καλημέρα μας. - *Ακουσαμε για τις πέστροφές σας κι ήρθαμε να*

Με το καθαίο νερό του **Κεφαλόβρυσου** οι πέστροφες της ιχθυοπαραγωγικής μονάδας έχουν απίστευτη νοστιμιά.

σας γνωρίζουμε.

- Να σας φτιάξω πρώτα ένα καφεδάκι κι ύστερα τα λέμε.

Σε δυο λεπτά τα καφεδάκια είναι έτοιμα.

- Πιείτε και κρύο νερό απ' την πηγή του Κεφαλόβρυσου, μας παροτρύνει η κυρά-**Μαρίκα**.

Μπαίνει στο σπιτάκι ο γιος της, ο **Γιάννης Αναγνώστου**. Μόλις έχει βγάλει από τη δεξαμενή μερικές ωραίες πέστροφες που του έχουν παραγγείλει. Μετά τον καφέ της μητέρας του είναι η σειρά του να μας προσφέρει μια ρακή. Τον ρωτάμε και μας απαντάει, μέσα σε λίγα λεπτά αρχίζει να ξετυλίγεται η 40χρονη ιστορία του πευτροφοτροφείου του Κεφαλόβρυσου. Ήταν στις αρχές της δεκαετίας του '60 όταν ο πατέρας του Γιάννη, ο υλοτόμος μπάριμπα **Χρήστος**, άκουσε πρώτη φορά να μιλάν για πέστροφες. Του άρεσε η ιδέα, είχε δίπλα του και τα νερά των πηγών, που ανάβλυζαν από τη γη όλο το χρόνο πεντακάθαρα. Καταπιάστηκε λοιπόν με την κυρά-Μαρίκα με πρώτο στόχο να παράγει δικό του γόνο. Το εγχείρημα δεν ήταν εύκολο, η απόκτηση αυτής της τεχνολογίας του πήρε χρόνια.

Το αποτέλεσμα όμως τον δικαίωσε. Οι πέστροφές του ήταν άριστης ποιότητας.

- *Δύο είναι οι λόγοι, μας εξηγεί ο Γιάννης. Ο πρώτος έχει σχέση με την ποιότητα του νερού. Εδώ βγαίνει από τις διπλανές πηγές, δεν θολώνει από βροχές, όπως συμβαίνει σε ρέματα ή ποτάμια. Ο δεύτερος λόγος είναι η χαμηλή του θερμοκρασία. Οι πέστροφες ζουν στους 6 έως 12 βαθμούς. Εδώ η μέση θερμοκρασία κυμαίνεται από 8,5 έως 9. Έτσι η πέστροφα αργεί να μεγαλώσει. Σ' ενάμιση χρόνο μόλις φτάνει τα 250 γραμμάρια. Το κρέας της όμως έχει μεγάλη νοστιμιά.*

Αφήνουμε τον Γιάννη να μιλάει για τις πέστροφες. Το πάθος του είναι όμοιο με του μπάριμπα-Νίκου, που γνωρίσαμε πριν 9 χρόνια στο Σιδηρόνερο της Δράμας. Η άλλη του αγάπη είναι η μουσική. Όχι μόνον παίζει αλλά και διδάσκει. Το ενδιαφέρον του είναι μεγάλο για το περιβάλλον και την ποιότητα ζωής.

- *Να, πριν πέντε χρόνια σκέφτηκα να εμπλουτίσω με γόνο ένα ποταμάκι στα σύνορα Ευρυτανίας και Καρδίτσας. Έβριξα έναν μεγάλο αριθμό, πάνω από 40.000. Το γεγονός μαθεύτηκε γρήγορα στη γύρω περιοχή, άρχισαν να συρρέουν φαράδες από Τρίκαλα, Ευρυτανία και Καρδίτσα με δίχτυα, δυναμίτες και διάφορα*

δηλητήρια που σκότωναν τα ψάρια. Αυτό δεν ήταν ψάρεμα. Ήταν απληστία, οικολογική καταστροφή, κάτι αντίστοιχο που γίνεται τα τελευταία χρόνια και στις θάλασσες. Δυστυχώς ο Έλληνας παντού είναι ίδιος. Σε λίγους μήνες δεν υπήρχαν πια πέστροφες στο ποτάμι.

Μένουμε κατάπληκτοι από τον βαθμό της αναισθησίας αλλά και της βλακειάς των ανθρώπων. Με συνετή διαχείριση θα γέμιζαν τα ποτάμια της περιοχής με αμέτρητες πέστροφες, πόλο έλξης για ντόπιους και για ξένους. Αποχαιρετάμε την κυρά-Μαρίκα και τον Γιάννη και συνεχίζουμε προς Κλαυσί. Θαυμάζουμε πάλι, χωρίς βροχή, τα εκτυφλωτικά χρώματα της διαδρομής και μετά το χωριό κατευθυνόμαστε δεξιά προς το άγνωστο Μουζίλο. Χτισμένο αμφιθεατρικά σε μια επικλινή βουνοπλαγιά, αγναντεύει το Μουζίλο τις ακτίνες της ανατολής από υψόμετρο 1000 περίπου μέτρων. Τα περισσότερα σπίτια του είν' από πέτρα, όμορφα χτισμένα με στέγες από τσίγκο ή κεραμίδι. Το παλιότερο μας αποκαλύπτει τη χρονολογία κατασκευής του, ανάγλυφη πάνω σε αγκωνάρι της νότιας όψης του: **1871**.

Το εσωτερικό έχει φθορές, σώζεται όμως ακόμη το επιδαπέδιο τζάκι, τα παλιά ντουλάπια, οι τοίχοι από τσατμά. Στο κάτω μέρος του χωριού ανακαλύπτουμε ένα νεότερο, του **1880**. Το Σχολείο είναι πετρόχτιστο, του **1936**, και αναφέρει το Μουζίλο ως **Μουζήλο**. Στο κέντρο του χωριού είναι η εκκλησία της **Κοίμησης της Θεοτόκου**, του **1849**. Εδώ δίπλα είναι και το καφενείο-ταβερνάκι "**Μουζίλο**". Μόνον η δική του καμινάδα και μιιά-δυό άλλες καπνίζουν στο χωριό. Το καφενείο, ωστόσο, μοιάζει έρημο. Κανένα φως δεν βγαίνει από το εσωτερικό και η πόρτα του είναι κλειστή. Πλησιάζουμε μήπως και ανιχνεύσουμε κάποια ένδειξη ζωής. Στην πόρτα του υπάρχει ένα κλειδί. Μεσολαβούν λίγα δευτερόλεπτα δισταγμού, ύστερα γυρίζουμε το κλειδί και η πόρτα υποχωρεί. Στο ημίφως του εσωτερικού διακρίνονται καθισμένες δυο γυναίκες με τη σόμπα ανάμεσά τους.

- *Καλημέρα, είναι ανοιχτό το μαγαζί;*

- *Ανοιχτό είναι, περάστε.*

- *Ωραία καίει η σόμπα σας.*

- *Είναι δική μας πατέντα, ηλικιόκω θερμοσίφωνα που τον μεταμορφώσαμε σε σόμπα, λέει η νεότερη από τις δυο γυναίκες, η Αθηνά, ιδιοκτήτρια του μαγαζιού.*

Με τα κρύα εδώ μαζευόμαστε και "πρόνου-

Λόφος Προφητηλία. Στο βάθος η κορυφή Σεϊτάνι, η ψηλότερη του Βελουχιού.

μαστε", λέει η κυρά-Μαρία, η πιο ηλικιωμένη.

- *Τι είπατε ότι κάνετε;*

- *Πρόνουμεμαστε, πώς να το πω, πυρονόμαστε, δηλαδή ξεσταινόμεμαστε από την πυρά.*

Λέξη υπέροχη, πρώτη φορά την ακούμε στην Ελλάδα.

- *Υπάρχει Αθηνά κάτι νατσιμπήσουμα;*

- *Καθίστε, κάτι θα βρεθεί.*

Από την αντικρινή Μυρική η Αθηνά είναι από τα 8 παιδιά της οικογένειας η μικρότερη. Απ' όλα τα αδελφια δυο μόνον παραμένουν στην Ελλάδα. Τα υπόλοιπα έμειναν για πάντα στην Αμερική και Αυστραλία.

- *Να φανταστείς, ένα αδέρφι μου έχω να το δω 40 χρόνια.*

Πρώτα φέρνει στο τραπέζι το κρασί. Μπρού-

σκο, κατάμαυρο, βγαλμένο από τις ποικιλίες "φρούλα", "μαυροκρούνα" και "σγλουπνίχι".

- Θέλω να πω "σγλουπνίχι", εξηγεί. Δεν ξέρω γιατί το λένε έτσι.

Ό,τι μας φέρνει είναι εκπληκτικό. Πρώτα "κατίκι", που η ντόπια του ονομασία είναι "τσαλαφούτι".

Από πρόβειο γάλα που βράζει με αλάτι και στραγγίζει στην "τσαντήλα". Μαζί του φέρνει φιλοκομμένο λαχανάκι.

- Ειν' απ' το χωράφι μας, μόνον με κοπριά,

χωρίς λιπάσματα.

Έρχεται τελευταίο το λουκάνικο. Από τα καλύτερα που έχουμε φάει ποτέ. Η συντροφιά μεγαλώνει με τον γιο της κυρά-Μαρίας, το **Θανάση** και τον **Γιάννη** απ' το Κλαυσί. Κυλούν οι ώρες του απομεισήμερου αβίαστα, είναι μεγάλη χαρά να συζητάμε μ' αυτούς τους απλούς, ανεπιτήδευτους ανθρώπους, να μαθαίνουμε λεπτομέρειες της ζωής τους και του τόπου τους. Τους αποχαιρετάμε με το πέσιμο του ήλιου, γεμάτοι μ' αυτή τη γλυκειά ηρεμία που αισθάνεται κανείς μετά από μια ζεστή ανθρωπινή επαφή...

Χρωστάμε στους εαυτούς μας κάτι ακόμα. Μια δοκιμή της πέστροφας της κυρά-Μαρίας και του Γιάννη. Η νύχτα μας βρίσκει στην ταβέρνα του Κεφαλόβρυσου. Περιποιημένο περιβάλλον, καλή εξυπηρέτηση και πέστροφα ψητή εξαιρετική. Γεύση κορυφαία. Δεν είχαν άδικο οι φίλοι μας.

Βγαίνοντας απ' την ταβέρνα μας τυλίγει η ομίχλη. Για ώρα πολλή βαδίζουμε αργά στον χώρο του Κεφαλόβρυσου, στους πλακόστρωτους διαδρόμους, στο θεατράκι, στο γρασιδί, αποτίουμε φόρο τιμής στο μνημείο του Μάρκου Μπότσαρη, που στις 9 Αυγούστου του **1823** έπεσε εδώ μαχόμενος τους Τούρκους.

Η ομίχλη μας ακολουθεί και στο μπαλκόνι του ξενοδοχείου, μια μάζα αδιαπέραστη, που εξαφανίζει πίσω της τους πανίσχυρους προβολείς στο λόφο του Αγ. Δημητρίου. Το Καρπενήσι μεταμορφώνεται αργά σε μια πόλη ρομαντική, όμορφη, χωρίς τις ατέλειες της μέρας.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Ευχαριστούμε θερμά:

- Το ξενοδοχείο **ΕΛΒΕΤΙΑ** για την τόσο πρόθυμη φιλοξενία του.

- Τον **ΒΑΣΙΛΗ ΜΗΤΣΙΟ** για τις ξεναγήσεις και τις ώρες που διέθεσε για μας.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Μάρκου Α. Γκιόλια, "ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΥΡΥΤΑΝΩΝ", εκδ. ΠΟΡΕΙΑ, ΑΘΗΝΑ 1999.

- Πάνου Ι. Βασιλείου, "ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ", εκδ. ΝΟΜΑΡΧΙΑΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ, 1971.

i πληροφορίες

ΤΜΗΜΑ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ
ΝΟΜΟΥ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ
ΤΗΛ: 22370/80213
www.evrytania.gr

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ
ΔΗΜΟΥ ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΥ
ΤΗΛ: 22370/21016

ΜOUNTAIN ACTION:
ΤΗΛ: 22370-22940,
ΤΗΛ: 6945-323895,
ΤΗΛ: 6972-706177

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ ΕΛΒΕΤΙΑ:
22370-22465 και 80111

ΠΕΣΤΡΟΦΟΤΡΟΦΕΙΟ ΚΕΦΑΛΟΒΡΥΣΟΥ:
ΤΗΛ: 22370-34679 6974-893188

ΤΑΒΕΡΝΑ "ΜΟΥΖΙΛΟ": ΤΗΛ: 22370-21558

Τμήμα από τον χάρτη
"Ευρυτανία" 1:100.000
των εκδ. Ανάβαση.

Παραδοσιακός Ξενώνας στα Τζάκια...

Διαθέτουμε:
Καθιστικό με τζάκι, Πριονό (μπουαρέζ), Άνετο πάγκοιγκ

Το χλμ Καρπενησίου - Προύσου
Τηλ. 22370 80888
www.statzakia.gr

Ζεστή ατμόσφαιρα,
καλή παρέα μαζί με
ντόπιο ταίσιουρο,
κάστανα και καλό
κρασί συνθέτουν την
μοναδική φιλοξενία του
ξενώνα μας.
Ο παραδοσιακός
ξενώνας "Στα Τζάκια"
διαθέτει 10 δωμάτια
(τα 8 με τζάκι),
αυτοματη βιτσιμανση,
TV, ψηφιδωτό.

ΞΕΝΩΝΑΣ & ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ Α' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ ΒΟΥΥΤΡΟ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ - 7 χλμ. από Καρπενήσι

ΑΝΕΣΙΑΣ
δωμάτια με υπέροχο κρεβάτι,
σαλόνι, ατομικό μπάνιο, αυτόματη
βιτσιμανση, mini bar, air-cool,
פורפורοκήκη τηλεόραση, NOVA, DVD,
ηλεκτρονική κλιμακση ISDN. Επίσης
υπάρχουν δύο σοφίτες, σουίτες και
δωμάτια με τζάκι, τα ένα εκ των
οποίων διαθέτει και ατομικό τζακούδι.

ΚΟΙΜΑΚΗΝΕΤΟΙ ΚΟΡΦΙ
Δύο σαλόνια με τζάκι και ένα σαλόνι
με υπέροχη θέα, bar, σάουνα,
τζακούδι, καφές, θερμανόμενα
ελεωτερική παινια και ιδιωτικό
parking.

SPORT & ΑΝΑΨΥΧΗ
Για περιμένουν δραστηριότητες όπως
τοξοβολία, ορειβασία, σκι, κατάβαση
φοραγγιών, διαδρομές 4x4, καγιάκ,
ράφτινγκ.

Βίλλα Βιργίνια

Βουύτρο Ευρυτανίας Καρπενήσι
Τηλ: (22370) 25133, 80300, 25836,
Fax: (22370) 22264
Κινητό: 6974-466857
e-mail: info@villavirginia.gr
site: www.villavirginia.gr

Γρασίδι, πλακόστρωτοι διάδρομοι, λουλούδια και ανάμεσα τους κτίρια με λουξετή πέτρα, σχεδιασμένα σύμφωνα με την αρχιτεκτονική παράδοση του τόπου. Τα δωμάτια είναι στούντιο και σουίτες 2 έως 6 ατόμων και προσφέρουν όλες τις σύγχρονες ανέσεις για μια υψηλού επιπέδου διαμονή (αυτόνομη θέρμανση, τζάκι, καθιστικό, μίνι μπαρ, τηλεόραση και τηλέφωνο). Το πρωινό ετοιμάζεται με σπιτική φροντίδα και, εκτός από τα τοπικά προϊόντα, περιλαμβάνει φρέσκα παραδοσιακά γλυκά.

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΣ ΞΕΝΩΝΑΣ

Αμαδρυάδες

Τηλ. 22370 80909
Fax. 22370 25230
www.amadryades.gr

Ανατολή•Κόρος•Κάστρο
Αρχόντιο•Ερμός

Έξι ανεξάρτητα πέτρινα κτίρια, χωρητικότητας 50 δωματίων - περίπου 100 ατόμων, δίνουν την ευκαιρία στον επισκέπτη να αποδράσει από την καθημερινότητα να ζήσει αρμονικά στο φυσικό περιβάλλον του κυριού με όλες τις ανέσεις του σύγχρονου επιχειρηματικού κόσμου. Το ελατόδασο που υπάρχει ολόγυρα αποτελεί υπέροχη θέα για όλα τα δωμάτια ενώ η θέρμαινόμενη πισίνα του οικισμού χαρίζει επιπλέον ώρες χαλάρωσης.

Όλα τα δωμάτια διαθέτουν τηλεόραση, μίνι μπαρ, θέρμανση, λουτρό, ενώ πολλά από αυτά διαθέτουν τζάκι, dvd και υδρομασάζ. Το εστιατόριο προσφέρει εκλεκτές παραδοσιακές γεύσεις και ζωντανή μουσική εφόσον μας το ζητήσετε.

Ο παραδοσιακός οικισμός Κορυσκάδες αποτελεί ιδανικό μέρος και για κοινωνικές εκδηλώσεις, όσο και για εταιρικές συναντήσεις. Ο συνεδριακός χώρος 80 ατόμων βρίσκεται μέσα στο ιστορικό σχολείο Κορυσκάδων και μαζί με τον απαραίτητο οπτικοακουστικό εξοπλισμό μπορεί να φιλοξενήσει με επιτυχία κάθε επιστημονική και εταιρική συνάντηση. Μπορείτε να συνδυάσετε την διαμονή σας με κάποια δραστηριότητα όπως rafting, ποδήλατο βουνού, ομαδικά παιχνίδια, πεζοπορία, ιππασία και πολλά άλλα.

Κορυσκάδες
Τηλ. 22370 25102,
22370 21121
Fax. 22370 23456
www.korys.gr